

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-76/24 – 1

Lieta C-76/24

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2024. gada 1. februāris

Iesniedzējtiesa:

Bundesgerichtshof (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2024. gada 23. janvāris

Atbildētāja un revīzijas sūdzības iesniedzēja:

Tradeinn Retail Services S.L.

Prasītājs un atbildētājs revīzijas tiesvedībā (*Revision*):

PH

Apliecināta kopija

BUNDESGERICHTSHOF [FEDERĀLĀ AUGSTĀKĀ TIESA]

LĒMUMS

[..]

pasludināts:
2024. gada
23. janvārī
[..]

lietā

Tradeinn Retail Services S.L., [..] Selra [*Celrá*] (Žirona), Spānija,

LV

atbildētāja un revīzijas sūdzības (*Revision*) iesniedzēja,

[..]

pret

PH, [..] Širlinga,

prasītājs un atbildētājs revīzijas tiesvedībā (*Revision*),

[..]

Bundesgerichtshof I. Zivilsenat [Federālās augstākās tiesas I civillietu palāta] pēc 2023. gada 31. augusta tiesas sēdes [..]

nolēma:

- I. Apturēt tiesvedību.
- II. Eiropas Savienības Tiesai tiek uzdoti šādi jautājumi par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2436 (2015. gada 16. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 336, 23.12.2015., 1. lpp.), 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta interpretāciju prejudiciāla nolēmuma sniegšanai:
 1. Vai valsts preču zīmes īpašnieks saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunktu var aizliegt, ka persona ārvalstī uzglabā preci, kas pārkāpj preču zīmi, ar nolūku preci piedāvāt vai laist tirgū aizsardzības valstī?
 2. Vai uzglabāšanas jēdziens Direktīvas (ES) 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē nozīmē faktiski iespēju piekļūt precei, kas pārkāpj preču zīmi, vai pietiek ar iespēju ietekmēt personu, kam ir faktiskā piekļuve šai precei?

Pamatojums:

- 1 A. Prasītājs tostarp ir šādu *Deutsches Patent- und Markenamt* [Vācijas patentu un preču zīmju birojs] attiecībā uz “niršanas aparātiem, niršanas kostīmiem, niršanas cimdiem, niršanas maskām un elpošanas aparātiem niršanai” reģistrētu vārdisku un grafisku preču zīmju īpašnieks:

Nr. 30426551

un Nr. 30426550

- 2 Atbildētāja, kuras juridiskā adrese ir Spānijā, reklamēja, kā arī tās uzturētajā tīmekļa vietnē www.scubastore.com un tirdzniecības platformā www.amazon.de piedāvāja niršanas piederumus, izmantojot prasītāja preču zīmes. Dažviet tika izmantotas produktu fotogrāfijas, kurās bija redzamas preces ar prasītāja preču zīmēm.
- 3 Cita starpā atbildētāja ar prasītāja preču zīmēm tirdzniecības platformā www.amazon.de reklamēja niršanas atsvara kabatu, kuru prasītājs 2019. gada 8. jūnijā iegādājās testa pirkuma ietvaros. Ne uz iepakojuma, ne uz piegādātās atsvara kabatas nebija uzdrukātas prasītāja preču zīmes.
- 4 Pēc 2020. gada 15. septembra nesekmīgā brīdinājuma prasītājs pieprasīja piespriet atbildētājai, piedraudot ar precīzāk norādītām procesuālām sankcijām, izbeigt bez preču zīmes īpašnieka piekrišanas izmantot minētos apzīmējumus (prasītāja Vācijas vārdiskās un grafiskās preču zīmes Nr. 30426551 un/vai Nr. 30426550) niršanas piederumiem komercdarbībā Vācijas Federatīvajā Republikā, it īpaši izvietot apzīmējumus uz niršanas piederumiem vai to noformējuma vai iepakojuma, piedāvāt, ražot, izplatīt vai citādi laist tirgū niršanas piederumus ar šiem apzīmējumiem, tos reklamēt un uzglabāt minētajiem nolūkiem.
- 5 Turklāt tas lūdza konstatēt atbildētājas pienākumu atlīdzināt zaudējumus, sniegt informāciju un atlīdzināt brīdinājuma izmaksas ar procentiem.
- 6 Atbildētāja atzina prasījumu, ciktāl prasītājs pieprasīja tai piespriet izbeigt piedāvāt niršanas piederumus ar attiecīgajām preču zīmēm un tos nereklamēt, un ciktāl prasītājs — attiecībā uz šīm darbībām — lūdza sniegt informāciju un konstatēt pienākumu atlīdzināt zaudējumus.
- 7 *Landgericht* [Apgabaltiesa] atbilstoši tās atzītajam taisīja atbildētājai nelabvēlīgu daļējas atzīšanas un galīgo spriedumu, un papildus tam piesprieda tai atlīdzināt prasītājam brīdinājuma izmaksas 1 398,25 EUR, pieskaitot procentus. Prasību pārējā daļā tā noraidīja.
- 8 Pēc prasītāja apelācijas sūdzības apelācijas tiesa pret atbildētāju taisīto spriedumu izbeigt darbības papildināja ar vārdiem “kā arī izplatīt vai uzglabāt minētajam nolūkam”, ar to saistītos turpmākos pieteikumus paplašināja attiecībā uz šīm darbībām un piesprieda atlīdzināt brīdināšanas izmaksas 1 822,96 EUR, pieskaitot

procentus. Prasītāja apelācijas sūdzību pārējā daļā tā noraidīja (*OLG Nürnberg* [Federālās zemes Augstākā tiesa Nürnbergā], *GRUR* 2023, 260).

- 9 Ar revīzijas sūdzību, ko apelācijas tiesa atzina par pieņemamu un kuru prasītājs lūdz noraidīt, atbildētāja lūdz atjaunot *Landgericht* spriedumu.
- 10 B. Revīzijas sūdzības iznākums ir atkarīgs no Direktīvas (ES) 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta interpretācijas. Tāpēc pirms nolēmuma par revīzijas sūdzību pieņemšanas tiesvedība ir jāaptur un atbilstoši LESD 267. panta pirmās daļas b) punktam un trešajai daļai ir jāsaņem Eiropas Savienības Tiesas prejudiciāls nolēmums.
- 11 I. Apelācijas tiesa prasītāja apelācijas sūdzību uzskatīja par pieņemamu un daļēji pamatotu. Pamatojumā tā — ciktāl tas ir būtiski revīzijas instancē — norādīja:
- 12 Vācijas tiesu starptautiskā jurisdikcija ir pamatota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (Briseles I-bis regulas) 7. panta 2. punktu, kā arī 26. panta 1. punktu.
- 13 Prasība izbeigt pārkāpumu attiecas ne tikai uz atbildētāja atzītajām pārkāpuma darbībām “reklamēt” un “piedāvāt”, bet arī uz darbībām “izplatīt” un “uzglabāt”, kas pēc būtības ir identiskas. Šajā ziņā ir jāvadās pēc principa, ka visas *Markengesetz* [Preču zīmju likuma] 14. panta 3. punktā minētās darbības pēc būtības ir identiskas un, īstenojot tikai vienu darbības veidu, pieņemums par atkārtotā risku attiecas arī uz pārējām darbībām. Atbilstoši faktiskajiem apstākļiem nešķiet pilnīgi neiespējami, ka atbildētāja preces, kas pārkāpj preču zīmes, ne tikai reklamēja un piedāvāja tīmeklī, bet ka tā reklamētās un piedāvātās preces arī izplatīja un uzglabāja. Attiecībā uz izmantošanas darbībām “izplatīt” un “uzglabāt” ir iesniegtas arī turpmākās prasības par zaudējumu atlīdzības konstatēšanu un informācijas sniegšanu.
- 14 Pilnīgi pamatota brīdinājuma gadījumā prasītājam ir tiesības uz izmaksu atlīdzību 1822,96 EUR, pieskaitot procentus. Šo tiesību samazināšana tāpēc, ka brīdinājums ir tikai daļēji pamatots, pretēji *Landgericht* uzskatiem nav iespējama.
- 15 II. Prasība ir pieņemama (šajā ziņā skat. B II 1). Atbildētājas revīzijas sūdzības iznākums ir atkarīgs no Direktīvas (ES) 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta interpretācijas (šajā ziņā skat. B II 2).
- 16 1. Prasība ir pieņemama. Vācijas tiesu starptautiskā jurisdikcija [...] attiecībā uz Spānijā reģistrēto atbildētāju katrā ziņā izriet no tās vēršanās tiesā, neiebilstot pret jurisdikciju, saskaņā ar Briseles I-bis regulas 26. panta 1. punkta pirmo teikumu. [...].
- 17 2. Ciktāl revīzijas sūdzība tiek vērsta pret apelācijas tiesas novērtējumu, ka atbildētāja ir jāatzīst par vainīgu par niršanas piederumu, kas pārkāpj prasītāja preču zīmes, uzglabāšanu, pārsūdzības iznākums ir atkarīgs no jautājumiem par

Direktīvas (ES) 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta interpretāciju, kurus ir nepieciešams noskaidrot. No tā ir atkarīgs arī tas, vai atbildētājam tika pamatoti piespriests sniegt informāciju un atlīdzināt zaudējumus.

- 18 a) Prasītāja izvirzītās tiesības ir jāvērtē saskaņā ar Vācijas tiesībām. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 864/2007 (Roma II regula) 8. panta 1. punktu tiesību akti, ko piemēro tādām ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem, ir tās valsts tiesību akti, kurā tiek prasīta aizsardzība. Saskaņā ar šīm tiesībām ir jānovērtē it īpaši tiesību esamība, cietušā īpašuma tiesības, aizsardzības saturs un apjoms, kā arī tiesību pārkāpuma fakti un juridiskās sekas (pastāvīgā judikatūra; skat. *Bundesgerichtshof, GRUR 2022, 1675 [juris 31. punkts]* – *Google-Drittauskunft, u.c.*). Tā kā prasības priekšmets ir par Vācijas preču zīmes pārkāpumu, strīdā ir jāpiemēro Vācijas preču zīmju tiesības.
- 19 b) Apzīmējuma izmantošanā, pret kuru iebilst prasītājs, ir konstatējama nepieciešamā ekonomiski nozīmīgā saikne ar valsti.
- 20 aa) Intelektuālā īpašuma tiesībās noteicošā teritorialitātes principa dēļ valsts preču zīmes aizsardzības joma ir ierobežota Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā. Tāpēc prasību izbeigt darbību saskaņā ar Preču zīmju likuma 14. panta 2. punktu un 5. punktu, kā arī tiesības uz zaudējumu atlīdzību un informācijas sniegšanu saskaņā ar Preču zīmju likuma 14. panta 6. punktu un 19. panta 1. punktu priekšnosacījums ir izmantošanas darbība valstī, ar kuru tiek pārkāpts apzīmējums (skat. *Bundesgerichtshof, spriedums, 2004. gada 13. oktobris – I ZR 163/02, GRUR 2005, 431 [juris 21. punkts]* = *WRP 2005, 493 – HOTEL MARITIME*; spriedums, 2019. gada 7. novembris – *I ZR 222/17, GRUR 2020, 647 [juris 25. punkts]* = *WRP 2020, 730 – Club Hotel Robinson*). Tas parasti ir izpildīts, ja valstī ar attiecīgo apzīmējumu tiek piedāvātas preces vai pakalpojumi (*Bundesgerichtshof, GRUR 2005, 431 [juris 21. punkts]* – *HOTEL MARITIME*; *Bundesgerichtshof, spriedums, 2012. gada 8. marts – I ZR 75/10, GRUR 2012, 621 [juris 34. punkts]* = *WRP 2012, 716 – OSCAR*; spriedums, 2017. gada 9. novembris – *I ZR 134/16, GRUR 2018, 417 [juris 37. punkts]* = *WRP 2018, 466 – Resistograph*). Taču ne katrs valstī pieejamais pakalpojums un preču ārvalsts piedāvājums tīmeklī dubultas identitātes vai sajaukšanas iespējas ar valsts apzīmējumu gadījumā pamato tiesības uz apzīmējumu. Drīzāk ir nepieciešams, ka piedāvājumam ir pietiekama ekonomiski nozīmīga saikne ar valsti (“*commercial effect*”). Šis nosacījums ir izpildīts, ja strīdīgā rīcība galvenokārt notiek valstī un nevis ārvalstī. Ja strīdīgā rīcība galvenokārt notiek ārvalstī, tad, pamatojoties uz apstākļu visaptverošu vērtējumu, ir jākonstatē, vai ir pietiekama ekonomiski nozīmīga saikne ar valsti (skat. *Bundesgerichtshof, GRUR 2018, 417 [juris 37. punkts]* – *Resistograph, u.c.*; *GRUR 2020, 647 [juris 28. punkts]* – *Club Hotel Robinson*).
- 21 bb) Atbildētājam pārmestā rīcība galvenokārt notiek nevis ārvalstī, bet valstī. Apelācijas tiesa konstatēja, ka atbildētāja Vācijā pieejamās un atbilstoši noteikumiem valsts tirgum paredzētās tīmekļa vietnēs reklamēja un piedāvāja preces, pārkāpjot preču zīmes. Turklāt tā konstatēja, ka atbildētāja ar prasībā

norādītajām preču zīmēm piedāvātās un reklamētās preces piegādāja uz Vāciju un laida Vācijas tirgū. Šīs pārkāpuma darbības veido nepieciešamo saikni ar valsti pat tad, ja atbildētājas juridiskā adrese ir Spānijā, atbildētāja uztur Eiropas tiesšaites tirdzniecības tīklu, piegādā ne tikai uz Vāciju un izplatītās preces uzglabā Spānijā. Tā kā atbildētājai pārņemta rīcība galvenokārt notiek valstī, nevis ārvalstī, nav nepieciešams, visaptveroši izvērtējot attiecīgās intereses un apstākļus, veikt īpašus konstatējumus par to, vai rīcībai ir pietiekama ekonomiski nozīmīga saikne ar valsti.

- 22 c) Pret ikvienu, kas bez preču zīmes īpašnieka piekrišanas komercdarbībā izmanto apzīmējumu, kas ir identisks preču zīmei, attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kuri ir identiski precēm vai pakalpojumiem, kam tā ir aizsargāta, preču zīmes īpašnieks saskaņā ar Preču zīmju likuma 14. panta 2. punkta pirmā teikuma 1. apakšpunktu, 5. punkta pirmo teikumu var celt prasību tiesā par darbības izbeigšanu, ja pastāv atkātošanās risks. Šādas tiesības saskaņā ar Preču zīmju likuma 14. panta 5. punkta otro teikumu pastāv arī tad, ja pārkāpums draud notikt pirmo reizi. Ja ir izpildīti Preču zīmju likuma 14. panta 2. punkta nosacījumi, tad it īpaši ir liegts piedāvāt un laist tirgū preces ar attiecīgo apzīmējumu vai tās uzglabāt minētajiem nolūkiem (Preču zīmju likuma 14. panta 3. punkta 2. apakšpunkts), kā arī izmantot apzīmējumu darījumu dokumentos vai reklāmā (Preču zīmju likuma 14. panta 3. punkta 6. apakšpunkts). Šie noteikumi Preču zīmju likuma 14. panta 2. un 3. punktā transponē Direktīvas (ES) 2015/2436 10. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 3. punkta b) un e) apakšpunktu un tāpēc ir jāinterpretē atbilstoši direktīvai (skat. *Bundesgerichtshof*, spriedums, 2018. gada 28. jūnijs – I ZR 236/16, *GRUR* 2019, 165 [*juris* 15. punkts] = *WRP* 2019, 200 – *keine-vorwerkvertretung*; spriedums, 2023. gada 12. janvāris – I ZR 86/22, *GRUR* 2023, 808 [*juris* 14. punkts] = *WRP* 2023, 715 – *DACHSER*).
- 23 d) Apelācijas tiesa sava novērtējuma pamatā norāda to, ka atbildētāja izdarīja preču zīmju pārkāpumu saskaņā ar Preču zīmju likuma 14. panta 2. punkta pirmā teikuma 1. apakšpunktu, jo tā bez prasītāja piekrišanas komercdarbībā izmantoja prasības preču zīmēm identiskus apzīmējumus identiskām precēm. Nav apstrīdams, ka atbildētāja tās uzturētajā tīmekļa vietnē un tirdzniecības platformā www.amazon.de piedāvāja un reklamēja preces, kas pārkāpj preču zīmes. Apelācijas tiesa arī pieņēma, ka pastāv atkātošanās risks. Par šo novērtējumu starp pusēm nav strīda. Atbildētāja jau pirmajā instancē atzina izvirzītās tiesības attiecībā uz izmantošanas darbībām — niršanas piederumu “reklamēšanu” un “piedāvāšanu”.
- 24 e) Revīzijas sūdzība pret apelācijas tiesas novērtējumu par to, ka prasītājam papildus atbildētājas atzītajām tiesībām attiecībā uz pārkāpuma darbībām “piedāvāt” un “reklamēt” ir tiesības celt prasības arī attiecībā uz izplatīšanas darbību (Preču zīmju likuma 14. panta 2. punkta pirmā teikuma 1. apakšpunkts, 3. punkta 2. un 6. apakšpunkts, 5. punkta pirmais teikums, 6. punkts, 19. panta 1. punkts), pēc senāta uzskatiem ir nesekmīgi.

- 25 f) Ciktāl prasītājs lūdz piespriest atbildētājai izbeigt niršanas piederumu uzglabāšanu, rodas jautājumi par Savienības tiesību interpretāciju, kurus ir nepieciešams noskaidrot.
- 26 aa) Apelācijas tiesa pieņēma, ka atbildētājai nelabvēlīga sprieduma par neatļautu preču uzglabāšanu, kas ir apzīmētas ar prasībā norādītajām preču zīmēm, lai tās piedāvātu un laistu tirgū Vācijas Federatīvajā Republikā, pasludināšana nav pretrunā ar to, ka atbildētājas juridiskā adrese ir Spānijā un ka atbildētāja uzglabāšanu veic tur. Uzglabāšana ar nolūku piedāvāt vai laist tirgū ir tipisks iepriekšējs pārkāpums, kurā nav nozīmes tam, vai uzņēmuma iekšējā darbība tiek izdarīta Vācijā vai (Eiropas) ārvalstī. Izšķiroši ir tikai tas, vai ar to saistītais nolūks piedāvāt vai laist tirgū valstī ir jau noticis vai ir drīzumā sagaidāms. Atbildētājas piedāvājums tīmeklī atbilstoši noteikumiem ir paredzēts Vācijas tirgum, tāpēc uzglabāšana notiek tieši ar nolūku piedāvāt valstī. Turklāt uzglabāšana notika ar nolūku preces laist tirgū Vācijā. Atbildētājas juridiskā adrese atrodas ES ārvalstī un Šengenas zonā, tā uztur Eiropas tiešsaistes pārdošanas tīklu ar 17 atsevišķiem veikaliem un var izpildīt ienākošos pasūtījumus tieši un ar līdzvērtīgām pūlēm kā Vācijas tirgotājs.
- 27 bb) Senāts nolēmuma rezolutīvo daļu un apelācijas sprieduma pamatojumu interpretē tā, ka apelācijas tiesa aizliedza atbildētājai uzglabāt niršanas piederumus, kas pārkāpj preču zīmes, ar nolūku tos piedāvāt un izplatīt. Rezolutīvajā daļā teikuma uzbūves un satura dēļ pārkāpuma preču uzglabāšanas aizliegums attiecas tikai uz “iepriekš minēto nolūku”, kas ir izplatīšana. Taču no sprieduma pamatojuma nepārprotami izriet, ka ir jāaizliedz arī uzglabāšana ar nolūku piedāvāt preces, kas pārkāpj preču zīmes. Nepieciešamības gadījumā senāts savā revīzijas spriedumā precīzēs apelācijas sprieduma rezolutīvo daļu.
- 28 Tāpat rezolutīvā daļa ir jāinterpretē tā, ka apelācijas tiesa aizliedza atbildētājai veikt uzglabāšanu iepriekš minētajiem nolūkiem Vācijas Federatīvajā Republikā un Spānijas Karalistē. Apelācijas tiesa prasītāja prasījumu interpretēja atbilstoši prasības pamatojumam.
- 29 cc) Lai tiktu īstenota preču neatļauta uzglabāšana saskaņā ar Preču zīmju likuma 14. panta 3. punkta 2. apakšpunktu, ir jāizpilda materiālais elements, proti, preču, ar kurām ir pārkāptas ar preču zīmi piešķirtās tiesības, valdījums, un nodoma elements, proti, griba paturēt precī valdījumā ar nolūku laist precī tirgū, izmantojot jebkādu juridisku darījumu, tostarp to piedāvāšanu (skat. ģenerāladvokāta secinājumus lietā C-567/18, 2019. gada 28. novembris, 48. punkts). Tā kā valsts preču zīmes aizsardzības joma ir ierobežota Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā, ir jābūt nolūkam valstī piedāvāt vai laist tirgū pārkāpuma preces.
- 30 dd) Saskaņā ar apelācijas tiesas konstatējumiem atbildētāja izpilda nodoma elementu. Tā uzglabā niršanas piederumus, kas pārkāpj prasības preču zīmes, ar nolūku laist precī tirgū Vācijas Federatīvajā Republikā, izmantojot jebkādu juridisku darījumu, tostarp to piedāvāšanu.

- 31 ee) Taču nav skaidrs, vai valsts preču zīmes īpašnieks saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunktu) var aizliegt, ka persona ārvalstī uzglabā precī, kas pārkāpj preču zīmi, ar nolūku precī piedāvāt vai laist tirgū aizsardzības valstī (1. prejudiciālais jautājums).
- 32 (1) Tam pretrunā varētu būt arī teritorialitātes princips. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas un *Bundesgerichtshof* vienprātīgo judikatūru intelektuālā īpašuma tiesībās noteicošais teritorialitātes princips, no vienas puses, nosaka, ka valsts aizsardzības tiesību aizsardzības nosacījumus nosaka tās valsts tiesību akti, kurā šī aizsardzība tiek pieprasīta, un, no otras puses, ka valsts intelektuālā īpašuma tiesības tiek aizsargātas tikai valsts teritorijā un ka tikai valstī izdarītas darbības ir sodāmas (par preču apzīmējumu un preču zīmju tiesībām skat. Tiesa, spriedums, 1994. gada 22. jūnijs – C-9/93, 1994. gada krājums, I-2789 = *GRUR Int.* 1994, 614 [*juris* 22. punkts] – *IHT Internationale Heiztechnik und Danzinger [Ideal Standard]*; spriedums, 2012. gada 19. aprīlis – C-523/10, *GRUR* 2012, 654 [*juris* 25. punkts] – *Wintersteiger; Bundesgerichtshof*, spriedums, 2012. gada 25. aprīlis – I ZR 235/10, *GRUR* 2012, 1263 [*juris* 17., 23. un nākamais punkts] = *WRP* 2012, 1530 – *Clinique happy; Bundesgerichtshof, GRUR* 2020, 647 [*juris* 25. punkts] – *Club Hotel Robinson, u.c.*; par autortiesībām skat. Tiesa, spriedums, 2005. gada 14. jūlijs – C-192/04, 2005. gada krājums, I-7199 = *GRUR* 2006, 50 [*juris* 46. punkts] – *Lagardère Active Broadcast*). Tas varētu liecināt par to, ka tas, kurš ārvalstī uzglabā preces, arī tad, ja tā nolūks ir tās ar apzīmējumu piedāvāt un laist tirgū valsts teritorijā, nepārkāpj valsts preču zīmi.
- 33 (2) Iespējams ir arī — kā to darīja apelācijas tiesa — par pietiekamu valsts preču zīmes pārkāpumu uzskatīt to, ka uzglabāšana ārvalstī tiek veikta ar mērķi, precī ar apzīmējumu piedāvāt un laist tirgū aizsardzības valstī. Eiropas Savienības Tiesa attiecībā uz autortiesībām jau nolēma, ka aizsardzības tiesības, kas ir aizsargātas tikai valsts teritorijā, var pārkāpt arī ar darbībām, kas notiek ārvalstī. Tādējādi ārvalstī reģistrēts tirgotājs, kura reklāmas mērķauditorija ir aizsardzības valstī un kurš izveido speciālu piegādes sistēmu un speciālus maksāšanas noteikumus vai dara tos pieejamus, vai atļauj to trešajām personām, vai rada situāciju interesentiem aizsardzības valstī, ka tie var ar piegādi pasūtīt pārkāpuma preces, veic rīcību, kas pārkāpj aizsardzības tiesības (par autortiesībām skat. Tiesa, spriedums, 2012. gada 21. jūnijs – C-5/11, *GRUR* 2012, 817 [*juris* 30. punkts] = *WRP* 2012, 927 – *Donner*).
- 34 (3) Uz 1. prejudiciālo jautājumu saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru nav iespējams sniegt neapšaubāmu atbildi. Tiesa nolēma, ka tiesa, kurā celta prasība, valstī, kurā tiek aizsargātas intelektuālā īpašuma tiesības, var sniegt aizsardzību arī tad, ja kaitējums balstās uz ārvalstī veiktām darbībām, kas var radīt kaitējumu valstī. Taču valsts tiesai, kurā celta prasība, tad ir jurisdikcija tikai attiecībā uz nolēmumu par kaitējumu, kas ir radīts dalībvalsts teritorijā, kurai tā pieder (skat. Tiesa, spriedums, 2013. gada 3. oktobris — C-170/12, *GRUR* 2014, 100 [*juris* 39. un 47. punkts] = *WRP* 2013, 1456 – *Pinckney/KDG Mediatech*). Šis Eiropas Savienības Tiesas nolēmums gan nav pieņemts par jautājumu, vai attiecīgo valsts intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums ir noticis ar ārvalstī

izdarītu darbību, kas vērsta uz valsti, bet gan par aizsardzības valsts tiesas, kurā iesniegta prasība, starptautisko jurisdikciju. Arī Eiropas Savienības Tiesas nolēmums “*Donner*” (Tiesa, *GRUR* 2012, 817) nesniedz atbildi uz 1. prejudiciālo jautājumu. Tas ir nevis par preču zīmju tiesībām, bet gan par autortiesībām. Tajā bija runa par jautājumu, vai, izplatot kopijas no ārvalstīm, tiek pārkāptas autora izplatīšanas tiesības aizsardzības valstī. 1. prejudiciālais jautājums strīdā nav par to, vai atbildētājam ir jāizliedz piedāvāšana un izplatīšana no ārvalsts valstī, bet gan par to, vai — pamatojoties uz valsts preču zīmi — var aizliegt jau pārkāpuma preču uzglabāšanu ārvalstī, kas tiek veikta ar nolūku piedāvāt un izplatīt. Eiropas Savienības Tiesas nolēmums “*Donner*” nav uz to attiecināms.

- 35 ff) Turklāt strīdā rodas jautājums, vai uzglabāšanas jēdziens Direktīvas (ES) 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē nozīmē faktiski iespēju piekļūt precei, kas pārkāpj preču zīmi, vai pietiek ar iespēju iespaidot to, kam ir faktiskā piekļuvei šai precei (2. prejudiciālais jautājums).
- 36 (1) Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru Savienības tiesību normas teksts, kurā nav nevienas tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām, lai noteiktu tās jēgu un piemērojamību, parasti visā Savienībā ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi (skat. Tiesa, spriedums, 2014. gada 3. septembris – C-201/13, *GRUR* 2014, 972 [*juris* 14. punkts] = *WRP* 2014, 1181 – *Deckmyn* un *Vrijheidsfonds*; spriedums, 2022. gada 13. oktobris – C-256/21, *GRUR* 2022, 1669 [*juris* 33. punkts] = *WRP* 2023, 40 – *Gemeinde Bodman-Ludwigshafen*). Tā kā Direktīvā (ES) 2015/2436 attiecībā uz uzglabāšanas jēdzienu nav tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām, senāts pieņem, ka šis jēdziens ir jāinterpretē autonomi un visā Savienībā vienveidīgi.
- 37 (2) Vācijas tiesībās jēdziens “*Besitz*” jeb valdījums ir plašs (skat. *BeckOGK.BGB/Götz*, 2023. gada 1. oktobris, 854. pants, 25.–30. punkts). Saskaņā ar *Bürgerliches Gesetzbuch* [Vācijas Civilkodeksa] 854. panta 1. punktu valdījumu pār lietu iegūst, iegūstot faktisku varu pār lietu; valdījums izbeidzas, kad valdītājs atsakās no faktiskās varas pār lietu vai citādi to zaudē (Vācijas Civilkodeksa 856. panta 1. punkts). Saskaņā ar Vācijas tiesībām valdījuma virsjēdziens papildus tiešajam valdījumam, ko raksturo faktiska vara pār lietu, kā to reglamentē iepriekš minētie noteikumi, ietver arī netiešu valdījumu. Ja kāda lieta ir kāda valdījumā, pamatojoties uz attiecībām, saskaņā ar kurām uz noteiktu laiku viņam ir tiesības vai pienākums pret citu personu, tad saskaņā ar Vācijas Civilkodeksa 868. pantu arī otra persona ir (netiešs) valdītājs. Pārdošanas ar nosūtīšanu gadījumā — kā strīdā, kurā pārdošanas darījums tika noslēgts, izmantojot tīmekli — attiecīgais loģistikas pakalpojumu sniedzējs, kas pārvadā preces no pārdevēja līdz pircējam, saskaņā ar Vācijas tiesībām kļūst par tiešo valdītāju. Nosūtītājs ir valdītājs arī pēc preču nodošanas pārvadātājam, taču tikai netiešs valdītājs (skat. *Bundesgerichtshof*, spriedums, 2001. gada 28. jūnijs – I ZR 13/99, *TranspR* 2001, 471 [*juris* 19. punkts]; *BeckOK.BGB/ Fritzsche*, 68. izdevums [2023. gada 1. augusts], 854. panta 7. punkts; *MünchKomm.BGB/ F. Schäfer*, 9. izd., 854. panta 1. punkts). Tāpēc saskaņā ar Vācijas tiesībām atbildētāja, uzdodot veikt pārkāpuma preču nosūtīšanu, brīdī, kad preces nonāk

Vācijā, ir to (netieša) valdītāja. Šo valdījumu — ko prasītājs arī pieprasa — varētu tai aizliegt attiecībā uz Vācijas Federatīvās Republikas teritoriju, ja netiešo valdījumu, kādu to paredz Vācijas tiesības, uzskatītu par uzglabāšanu, ar kuru tiek pārkāptas tiesības, Preču zīmju likuma 14. panta 3. punkta 2. apakšpunkta un Direktīvas (ES) 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

- 38 (3) Nav skaidrs, vai atbilstoši Direktīvas (ES) 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunktam ir pieļaujama šāda trešo personu valdījuma noteikšana.
- 39 Ģenerālprokurors lietā “Coty” norādīja, ka valdījuma jēdziens nav izmantots Regulas (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi 9. panta 3. punkta b) apakšpunkta visu valodu redakcijās. Tikai franču valodas redakcijā (“*détenir*”) un vācu valodas redakcijā (“*besitzen*”) ir izmantoti vārdi, kas ir tieši saistīti ar valdījuma (*possessio*) juridisko jēdzienu. Citās valodu redakcijās, piemēram, spāņu, itāļu, portugāļu, angļu un zviedru (“*almacenarlos*”, “*stoccaggio*”, “*armazená-los*”, “*stocking*” un “*lagra*”), ir dota priekšroka darbības vārdiem vai lietvārdiem, kas norāda uz preču uzglabāšanas darbību. Ģenerālvokāts šajā lietā uzskatīja, ka visās valodās ir skaidri parādīta ideja par ar komerciāliem mērķiem, jo uzglabāšanai (vai valodu redakcijās, kas atbilst šim jēdzienam, valdījumam) ir pievienota prasība, ka šī darbība tiek veikta “minētajos nolūkos”, proti, piedāvāt vai laist tirgū preces, un nav valodniecisku atšķirību šī teikuma otrajā daļā (Ģenerālvokāta secinājumi lietā C-567/18, 2019. gada 28. novembris, 46. un nākamais punkts).
- 40 Apstākļi, ka Direktīvas (ES) 2015/2436 citu valodu redakcijās jēdziena “*Besitz*” (valdījums) vietā bieži tiek izmantots jēdziens “*Lagerung*” (uzglabāšana), liecina drīzāk par to, ka “*Besitz*” Direktīvas (ES) 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē ir nepieciešama iespēja tieši piekļūt precei un tas, kurš nodod precī pārvaldītājam, nodošanas brīdī zaudē valdījumu, jo šajā brīdī beidzas uzglabāšana.
- 41 No otras puses, Savienības tiesībās ir atļauts uz tirgotāju attiecināt tā piesaistītā loģistikas pakalpojumu sniedzēja vai pārvaldītāja darbības, ar kurām tiek izraisīts valsts aizsardzības tiesību pārkāpums. Tāpēc Eiropas Savienības Tiesa tirgotāju uzskatīja par atbildīgu ne tikai par tā paša veiktu darbību, bet arī par darbību, kas ir veikta viņa uzdevumā, ja attiecīgajam tirgotājam bija mērķis aizsardzības zemē piedāvāt un izplatīt produktus, kas pārkāpj aizsardzības tiesības, un viņam šī trešo personu rīcība nevarēja nebūt zināma (par autortiesībām skat. Tiesa, *GRUR* 2012, 817 [*juris* 27. punkts] – *Donner*).
- 42 (4) 2. prejudiciālais jautājums saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru par preču zīmju tiesībām nav atbildēts. Nolēmums “*Donner*” tika pieņemts par autortiesībām un tas neattiecas uz jautājumu par valdījuma noteikšanu. Nav arī Eiropas Savienības Tiesas judikatūras par to, kā interpretēt aizsardzības tiesību pārkāpjoša valdījuma jēdzienu Savienības tiesībās attiecībā uz citām rūpnieciskā īpašuma tiesībām, kurās — līdzīgi kā preču zīmju tiesībās — tiek izmantots šis jēdziens (Direktīvas 98/71/EK par dizainparaugu tiesisko aizsardzību 12. panta

1. punkta otrais teikums un Regulas (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem 19. panta 1. punkta otrais teikums).

[..]

Iepriekšējo instanču tiesas:

LG Nürnberg-Fürth [Nirnbergas–Firtes apgabaltiesa], 2022. gada 3. februāra nolēmums [..]

OLG Nürnberg [Federālās zemes Augstākā tiesa Nirnbergā], 2022. gada 29. novembra nolēmums [..] – Sagatavots:

Apliecināts

[..]

DARBBA VERSIJA